

Vlaams
Parlement

ingediend op **1646** (2017-2018) – Nr. 2
5 februari 2019 (2018-2019)

Advies

van de Raad van State

over het voorstel van decreet

van Katia Segers en Jan Bertels

houdende wijziging van het decreet
van 27 maart 2009
betreffende radio-omroep en televisie,
wat betreft de uitbreiding van de categorie
van specifieke producten
waarvoor commerciële communicatie verboden is

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 64.964/3
van 5 februari 2019

over

een voorstel van decreet ‘houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de uitbreiding van de categorie van specifieke producten waarvoor commerciële communicatie verboden is’
(*Parl.St.* VI.Parl. 2017-18, nr. 1646/1).

Op 11 december 2018 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorstel van decreet ‘houdende wijziging van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, wat betreft de uitbreiding van de categorie van specifieke producten waarvoor commerciële communicatie verboden is’ (*Parl.St.* Vl.Parl. 2017-18, nr. 1646/1).

Het voorstel is door de derde kamer onderzocht op 22 januari 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 5 februari 2019.

*

STREKKING VAN HET VOORSTEL

1. Het om advies voorgelegde voorstel van decreet van de Vlaamse Gemeenschap strekt ertoe om de omroeporganisaties die onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen te verbieden commerciële communicatie over kansspelen te voeren. In het decreet van 27 maart 2009 ‘betreffende radio-omroep en televisie’ (hierna: Mediadecreet) wordt daartoe een nieuw artikel 67/1 ingevoegd.

BEVOEGDHEID

2. Het verbod op commerciële communicatie heeft betrekking op kansspelen in de zin van artikel 2, 1°, van de wet van 7 mei 1999 ‘op de kansspelen, de weddenschappen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers’. De bevoegdheid inzake kansspelen is federaal gebleven.¹

3. In arrest nr. 109/2000 van 31 oktober 2000 stelde het Grondwettelijk Hof het volgende:

“B.12.2. De bevoegdheid die op het stuk van handelsreclame op radio en televisie door de bijzondere wet aan de gemeenschappen is toegewezen, staat hun niet toe wetgevende initiatieven te nemen omtrent reclameboodschappen die als onderwerp hebben producten of diensten die behoren tot een aangelegenheid waarvoor de federale overheid bevoegd is. De aard van het medium dat de reclameboodschap brengt, doet aan die bevoegdheid niets af.”

Het voorstel behoort derhalve niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap bedoeld in artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.²

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jo BAERT

¹ Over de bevoegdheid van de federale overheid inzake kansspelen, zie o.m.: GwH 13 juli 2001, nr. 100/2001, B.8.1-10.4; GwH 30 juni 2005, nr. 114/2005, B.11-B.17; GwH 14 juli 2011, nr. 128/2011, B.6-B.11.

² In die zin werd geoordeeld over reclame voor tabaksproducten, producten op basis van tabak en met een tabaksmerk verbonden nevenproducten (zie o.m.: GwH 5 februari 1992, nr. 6/1992, B.6 en B.7; GwH 30 september 1999, nr. 102/99, B.6; GwH 31 oktober 2000, nr. 109/2000, B.12.5; adv.RvS 15.767/8 van 3 november 1983 over ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende reclameverbod voor tabakswaaren ter bescherming van de volksgezondheid’; adv.RvS 18.666/1 van 16 februari 1989 over een wetsvoorstel ‘waarbij reclame voor tabaksprodukten wordt verboden’, *Parl.St.* Kamer 1988, nr. 495/2, 3), alcohol en alcoholhoudende dranken (zie o.m.: GwH 31 oktober 2000, nr. 109/2000, B.12.6; adv.RvS 20.083/8 van 12 februari 1991 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 12 juni 1991 ‘tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie’, *Parl.St.* VI.Parl. 1990-91, nr. 489/1, 33), geneesmiddelen en medische behandelingen (zie o.m.: GwH 31 oktober 2000, nr. 109/2000, B.12.7; GwH 22 mei 2013, nr. 70/2013, B.5) en suikerhoudend snoepgoed (adv.RvS 44.986/1/V van 10 september 2008 over een ontwerp dat heeft geleid tot het Mediadecreet, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2014/1, 159-160).